

Da vi for år tilbage første gang hørte navnet "Troldhøj" lød det så spændende, at vi straks tog til Nørreskoven, for at bese stedet for dette interessante stednavn.

Vi havde læst navnet i et lille værk af Jens Raben, og fandt da også ret hurtigt "Troldhøj", der, som Raben havde skrevet, var en særpræget langdysse, særpræget da den så vidt vi ved er den eneste langdysse i Danmark med to rækker randsten.

Noget forbausset blev vi, da vi noget senere hørte, at Troldhøj var et mindre landbrug ved Nørreskoven. En gang til gik turen til langdysse, og nu forespurgte vi i den lige overfor dyssen liggende landejendom. Svaret lød i det herligste alsingermaal "Ja vi siger altid nede hos Troldhøjs". Det viste sig at være en tætved liggende ejendom, hvor der for mange år siden havde levet nogen, der vistnok havde boet ved Troldhøj, hvilken ??.

Rimelig hurtigt blev det opklaret, at der var noget der hed "Gammel Troldhøj", en runddysse der er placeret højt hævet over omgivelserne på et fremspringende nes, den dag i dag med pragtfuld udsigt over Lillebælt, i den bladløse tid af året.

Ikke langt fra "Gammel Østerholm" ligger ruinerne af et slot "Østerholm". Det var i sin tid enkesæde for Nordborg hertugerne, men disse førte sig større frem end bukserne kunne holde, så omkring 1730 gik hertugdømmet fallit, og ca. 40 år senere blev den landbrugsjord, der hørte til slottet solgt, eller som det hed udparcelleret. Det gik de der erhvervede jord på denne måde forskelligt godt, og nogle af ejendommene blev solgt, sammenlagte eller udstykket.

Ved at gå fra slotsruinen lige over Voldstedsvej ad Langdyssevej ses på venstre hånd ingen ejendomme før helt oppe ved skoven. Ved udparcelleringen i 1768 lå der her to ejendomme, den første ejedes af en Johan Clausen, den anden af en Hans Hansen Iversen.

Året 1891 byggedes så den ejendom der bærer navnet "Troldhøj", årstallet ses på muren af frontispicen hvor der også står bygherrenes navne, og her skal man ikke lade sig forvirre af de sidste bogstaver i hver gruppe, det betyder blot -sen for mænd, og -ses for kvinder. De fulde navne var Hans Hansen og Dorteas Hanges, hvilket betyder, at hun er gift med Hans. Hvis dette par havde fået en datter, ville hun indtil hun blev gift have efternavnet Hansdatter.

Der var ikke megen variation i personnavnene dengang, så ofte havde man tilnavne, kaldenavne eller måske endda øgenavne. Dorteas hed således Te-sofi, hvorfor røber historien ikke noget om. Hun stammede fra et sted nede ved kysten syd for Fynshav, hvor hendes fader var Fisker og købmand. Han havde en telegrafstation, det var før trådløs telegrafi, og før telefonen. Dengang var Als en del af Tyskland, og som de fleste ved, var der et stort flådeleje i Sønderborg. De store krigsskibe holdt ofte øvelse i Lillebælt. Dersom der så skulle gives en besked til skibene, blev den telegraferet til Te-sofis far, der med sin ro-sejlbåd kontaktede de store skibe, det er til at forstille sig Te-sofi i åben båd sammen med faderen stå ud til de grå kolosser.

H H S og D H S fik 2 sønner, der begge havde nogle evner, der ikke er almindelige, de blev begge det man vistnok på alsisk kalder "Niemand" altså ikke uddannede massører, men naturtalenter indenfor dette fag. Navnlig den ældste, der hed Hans ligesom faderen, var meget skattet. Ældre lokale folk

kan næsten få himmelvendte øjne ved at tænke på "Hans Havmand", som hans tilnavn var.

I dag er der indlagt vand og elektricitet, det er rimelig let at finde vejen, der er vejnavne overalt. Sådan var det ikke for 30 år siden. Det kunne nok være vaneskeligt at finde Troldhøj, hvis man ikke var lokal kendt.

En ikke selvoplevet fortælling, der er et slags tidsbillede, gengives her.

På det tidspunkt var der en landbrugsbedrift på Troldhøj og her ventede familien sit 3. eller 4. barn. Fødslen nærmede sig, der var ingen telefon, lang cykeltur for manden til Østerholm, hvorfra der telefoneredes efter jordemoder og læge. Disse to blev enige om at følges, ingen af dem var særlig sikre på at kunne finde frem, så de støttede hinanden. Mørk nat var det, regn tilmed. Veeerne tiltog, manden kunne ikke forlade sin kone, der var i hård pine. Jordemoder-læge holdet kørte rundt på skovvejene i flere timer, inden de nåede frem til familien, hvor manden med bravour havde klaret de to fagfolks arbejde.

Der har været drevet landbrug fra Troldhøjs bygninger indtil ejendommen blev overtaget af spejderne, der har forstået at få ejendommen til at være et sted, alle kan være enige om, er et slags paradys på jord, hav og skov, natur og historie, et fredeligt hjørne i en urolig tid.

Valdemar Dreyer.

Sjellerupskov d. 26/1 1991.

Kære Jens Møller.

Vedlagt en lille artikel om 100 års jubilæet.

I kan bruge det som I vil, trykke det, smide det i papirkurven eller hvad I ellers kan finde på, blot, hvis I trykker det, ville jeg være glad for at få et eksemplar af det blad, artiklen bliver bragt i.

Mange venlige hilsner til hele familien fra min kone og Jeres

Valdemar Dreyer